

Življenje za rešetkami

V živalskih vrtovih lahko poleg nekaterih domačih živali, ki jih dobro poznaš, srečaš tudi različne divje živali: volkove, medvede, leve, slone ... Nekateri ljudje imajo eksotične hišne ljubljence, med katere spadajo na primer papige, legvani in ribe, celo doma. Samo zato, ker imamo žival doma, še ne pomeni, da se tam dobro počuti.

Nekatere živali se dobro počutijo v bližini človeka in brez njegove pomoči pogosto celo ne bi mogle preživeti. To so **domače živali**. Druge pa se človeka bojijo in se mu izogibajo, brez njega se počutijo bolje – gre za divje živali. Čeprav ljudje veliko divjih živali zadržujemo v kletkah, ne pozabi: **divje živali** ne sodijo v ujetništvo.

Udomačen ali ukročen?

Domače živali so **udomačene**. Udomačevanje je proces, ki traja mnogo generacij. Na koncu živalska vrsta postane navajena na človeka. Udomačena ni le ena žival, ampak cela vrsta. Udomačene živali imajo udomačene mladiče. Ob človeku se počutijo dobro in lahko jim zagotovimo dobre razmere za življenje: dovolj prostora, ustrezno hrano, dovolj gibanja ... Med udomačene živali spadajo na primer psi, mačke, ovce, prašiči in konji.

Divje živali niso udomačene. Če jih zadržujemo v ujetništvu, moramo vsako žival posebej **ukrotiti**. To pomeni, da jo prisilimo v življenje z nami. Njeni mladiči in drugi predstavniki te vrste pa so še vedno divji. Take so na primer papige, ki jih imamo doma, pa sloni v cirkusih, morski levi v živalskih vrtovih ... Če bi te živali lahko izbirale, ne bi izbrale življenja v kletki, v bližini človeka. To so divje živali, ki bi raje živele v naravi.

Potrebujem veliko prostora

Divjim živalim v ujetništvu težko zagotovimo življenjske razmere, kot bi jih imele v naravi. Nekatere živali, med njimi so na primer medvedi, volkovi, tigri in različne vrste ptic, v naravi vsak dan prehodijo ali preletijo dolge razdalje. Potrebujemo veliko prostora za gibanje, sicer se ne počutijo dobro. V ujetništvu lahko hodijo le gor in dol po svoji kletki. To je približno tako, kot da bi ti celo življenje preživel zaprt v svoji sobi – brez obiska prijateljev in družine.

Medved v naravi živi na površini od 200 do 2000 km². To je desetkrat več, kot je velika cela Ljubljana. Tudi če medveda zapremo v ogromno kletko, bo ta zanj še vedno premajhna!

Pogrešam družino

Nekatere živali v naravi živijo v ogromnih skupinah, druge v manjših družinah, tretje pa so raje same. V ujetništvu družbo živalim izbiramo ljudje. Mladiče vzamemo od družine in jih zapremo v kletke. V skupine združujemo živali iz različnih družin ali pa združujemo živali, ki bi sicer živele ločeno. To je zanje zelo neprijetno. Si predstavljaš, da bi vse življenje preživel z nekom, ki ga ne maraš, staršev pa ne bi videl nikoli več?

Afriški sloni živijo v družinah, ki jih sestavljajo mame z mladiči, odrasli samci pa se povezujejo v skupine z drugimi samci. V ujetništvu so pogosto sami ali v skupini s sloni, ki niso del njihove družine.

Ljudi se bojim

Divje živali se človeka bojijo, zato se mu v naravi izogibajo. Ko jih zapremo v kletke, se nimajo kam umakniti. V naši bližini ne živijo zato, ker bi se počutile dobro, ampak zato, ker nimajo druge izbire!

NE POZABI!

Divje živali niso hišni ljubljenci. Če jih želiš občudovati in se naučiti kaj zanimivega o njihovem vedenju, jih opazuj tam, kjer so doma – v naravi. Pri nas lahko srečaš srne, lisice, ježe, veverice, zajce, različne ptice, plazilce in druge čudovite živali. Če pa želiš izvedeti več o tigrisih, levih, slonih in drugih živalih, ki jih pri nas ni, si na televiziji ogled dokumentarni film ali na internetu poišči posnetke in fotografije teh živali. Ne pozabi – divje živali so najlepše tam, kjer so doma. Njihov dom ni za rešetkami, ampak v naravi.